

[Formanden]

Den næste sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 105:

Forslag til udlændingelov.

(Fremsat 20/1 83. Første behandling 2/2 83. Betænkning 27/5 83. Første del af anden behandling 30/5 83. Tilføjelse til betænkning 31/5 83. Anden del af anden behandling 2/6 83. Tillægsbetænkning 2/6 83).

Der var stillet 6 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Ebba Strange (SF):

Socialistisk folkeparti har stillet et ændringsforslag til tredjebehandlingen, som går ud på, at også folk, der søger opholdstilladelse med henblik på at leve sammen, kan få et eventuelt afslag prøvet ved en domstol. Realiteten i ændringsforslaget er, at mange andengenerationsindvandrere gifter sig med unge mennesker fra deres hjemland, og derfor er det vigtigt, at der findes en ankemulighed, hvis de ikke får den opholdstilladelse, de søger i forbindelse med et sådant giftermål.

Vi har hørt forligsparterne, om det var en fejl, om man havde glemt, at disse administrative afgørelser også skulle kunne domstolsprøves. Det var det ikke. Vi mener, det er en retfærdighedshandling at give indvandrerne den mulighed for domstolsprøvelse, og derfor har vi stillet ændringsforslag herom ved tredje behandling.

Med hensyn til de andre ændringsforslag skal jeg sige, at vi stemmer imod fremskridtspartiets, som betyder en opstramning af lovforslaget, som vi ikke kan gå ind for. Vi stemmer for de 2 af forligspartiernes ændringsforslag, nemlig dem, der går ud på at

klargøre den oprindelige lovtekst, idet vi er enige i den klargøring, der sker, men vi stemmer imod ændringsforslag nr. 5, fordi vi mener, at der i den klargøring, der ligger dér, også ligger en opstramning.

Knud Lind (FP):

Når fremskridtspartiet har stillet 2 ændringsforslag, skyldes det, at forligspartierne, det vil sige regeringen og socialdemokratiet, lavede om på reglerne om udvisning på grund af straffelovsovertrædelser, når udlændingen har boet 7 år i Danmark, i forhold til fremmedlovsudvalgets betænkning, det vil sige flertallet i fremmedlovsudvalget.

Man skriver i sine bemærkninger, at der skal være tale om grov kriminalitet, og at forbrydelsen skal kunne give en ubetinget fængselsstraf på mindst 6 år. Ud over de 6 år skal man se på arten og grovheden. Man behøver ikke at se på arten og grovheden, når man samtidig kræver mindst 6 års fængsel. Ser man i den sidste kriminalstatistik over de faktisk idømte straffe, konstaterer man, at der i realiteten kun er 2 kategorier af forbrydelser, der medfører 6 års fængsel og dermed muligvis – muligvis – udvisning. Det er drab, og det er røveri af særlig farlig karakter, og så er det et enkelt tilfælde af narkokriminalitet, ét eneste tilfælde af overtrædelse af straffelovens § 191. Man kunne derfor lige så godt sige, at man slet ikke ønsker, at udlændinge, som har boet her i landet i 7 år, skal kunne udvises.

Realiteten er, at der er drab, der er røveri af særlig farlig karakter og der er grovere narkoforbrydelser tilbage. Nu skal dertil siges, at den sidste statistik over dette er fra 1978, og jeg er bekendt med, at der – jeg tror, det er inden for det sidste års tid eller så – er faldet lidt strengere domme for narkotikaforbrydelser. Regeringen og socialdemokratiet har også i sine udvisningsregler bestemt, at en udlænding, som har boet i Danmark i 4 år, kun kan udvises, hvis pågældende bliver idømt en ubetinget fængselsstraf på mindst 4 år, også her under hensyntagen til arten og grovheden af forbrydelsen.

Det er de ting, domstolene skal tage hensyn til, når de eventuelt skal vurdere, om pågældende skal udvises. Det betyder i realiteten, at en udlænding ikke bliver udvist, selv om pågældende har begået voldtægt, pyro-

[Knud Lind]

manbrand, rufferi, alfonseri og tyveri, blot for at nævne nogle af de straffelovsovertrædelser, som ifølge den gældende statistik ikke falder ind under det, der giver indtil 4 års ubetinget fængsel.

Man skal desuden være opmærksom på, at den socialdemokratiske regering nedsatte strafferammerne for berigelsesforbrydelser. Man bør også være opmærksom på, at efter den nuværende praksis har udlændinge, der har afsonet en straf, og som skulle udvises, kun skullet afsone halvdelen af straffen på grund af særlige omstændigheder såsom udgangsforbud. Denne praksis er ikke ændret med det nye lovforslag. Man kan fra forslagsstillernes side henvise til, at en gentagelse af forseelsen vil virke skærpende. Man bør dog her være opmærksom på, at opklaringsprocenten på landsplan i gennemsnit ligger på ca. 20

Fremskridtspartiet har derfor stillet ændringsforslag om, at 6 års fængselsstraf bliver ændret til 4 år. Ændringsforslaget skal ses i lyset af de faktisk idømte straffe og i relation til retsbevidstheden i befolkningen.

Fremskridtspartiet har ligeledes stillet et ændringsforslag til § 23, nr. 3, hvorefter de 4 års fængsel bliver sat ned til 2 år. Det vil medføre, at forbrydelser såsom voldtægt, ildspåsættelse, berigelseskriminalitet, rufferi, alfonseri og vold betyder udvisning. Det vil det ikke under de nuværende regler. Det har man altså ønsket fra konservativ side, fra regeringens side og fra socialdemokratiets side. Det mener vi ikke er i overensstemmelse med retsbevidstheden i befolkningen.

Fremskridtspartiet kan i øvrigt stemme for de af flertallet under nr. 1 og 5 stillede ændringsforslag, det vil sige dem, der er stillet af socialdemokratiet og tiltrådt af justitsministeren.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg har bedt om en kort bemærkning. Jeg havde ellers ikke tænkt mig at kommentere hr. Knud Linds ændringsforslag, men hr. Knud Lind får det efterhånden til at se ud, som om de partier, der udgør flertallet i denne sag, herunder venstre, overhovedet ikke vil have udlændinge straffet. Vi må huske, at de naturligvis straffes fuldstændig som danskere på dette område. Det, vi har drøftet, og

som har gjort, at vi er nået frem til denne konklusion, er, at vi har haft visse forbehold over for de strenge, utilsigtede konsekvenser, der kan være for familierne til kriminelle fastboende udlændinge.

Jeg må sige, at hr. Knud Lind er helt galt på den, når han remser disse forbrydelsesarter op og siger, at de på ingen måde kan føre til udvisning. Det er, fordi hr. Knud Lind ikke har forstået og måske ikke engang har læst nøjagtig, hvad der står i § 22, nr. 2. Der står, at en udlænding kan udvises, selv om han har boet her i landet mere end de sidste 7 år, hvis han vedholdende har begået grov kriminalitet. Mange af disse forbrydelsesarter, hr. Knud Lind nævner, er statistisk og typisk forbundne med en vis professionel aktivitet på det kriminelle område, og i det omfang der er tale om vedholdende kriminalitet på disse områder, kan der blive tale om udvisning.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Ja, når man skal holde en tale heroppefra, så er man som fremskridtsmand næsten altid nødsaget til at have skrevet det ned punkt for punkt, ellers er man ikke i stand til at tilbagevise de påstande, som kommer, ofte fra det radikale venstre, men af og til også fra venstre, om ukorrektheder. Der blev tydeligt sagt heroppefra, at der er tale om gentagelsesvirkning, det vil sige gengangere, og at grovheden og arten af forbrydelsen skal man ligeledes tage hensyn til. Jeg vil godt sige til hr. Bjørn Elmquist, at jeg ikke er sikker på, at der eksisterer f.eks. professionelle voldtægtsforbrydere. Det var en af dem, der blev nævnt.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal anbefale, at folketinget stemmer for ændringsforslag nr. 1, 3 og 6 og stemmer imod ændringsforslag nr. 2, 4 og 5. Nr. 2 og 4 er stillet af fremskridtspartiet og nr. 5 af forligspartierne, og de betyder alle klare forringelser.

Wilhelm (VS):

Selv om dette i realiteten er en fjerdebehandling, så synes jeg nok, at tillægsbetænkningen viser, at det var mere end berettiget, at vi krævede fornyet udvalgsbehandling i

[Wilhelm]

går. Den blev desværre ikke brugt til at undersøge de politiske muligheder for at komme længere, specielt med at overføre indvandrersadministrationen til indenrigsministeriet; det nægtede socialdemokratiet pure.

Ikke desto mindre ligger der altså her nogle ændringsforslag, som mere end retfærdiggør, at man fik sagen i udvalget i går. Jeg tænker ikke på de to ændringsforslag fra fremskridtspartiet, dem kunne de for så vidt have lavet for måneder siden, for vi ved godt, at de mener det – det har de bare forsømt. Det er nogle helt vanvittige forringelser, og dem stemmer vi naturligvis imod.

Jeg tænker især på ændringsforslag nr. 1 og 3, som er en fuldstændig imødekommelse af det synspunkt, jeg fremførte i går, at her var et hul i lovforslaget, som næppe var til sigtet. Vi havde den besynderlige oplevelse, at justitsministeren havde én fortolkning, som kunne føre til, at udlændinge skulle bo her i 12–15 år for at opnå de rettigheder, der ellers tilkommer dem efter 7 års ophold, mens et forligsparti som socialdemokratiet havde en ganske anden fortolkning. Det er heldigvis blevet den gode fortolkning, som nu klart står i de to paragraffer. At justitsministeren så har benyttet lejligheden til at afpresse socialdemokratiet en modydelse ved ændringsforslag nr. 5, som er en klar forringelse, og som intet har med den fortolkningsusikkerhed at gøre, må socialdemokratiet tage på sin kappe.

Vi stemmer altså for – og er glade for, at det lykkedes – ændringsforslag nr. 1 og 3 og imod foruden fremskridtspartiets ændringsforslag også forligspartiernes forslag nr. 5, som betyder en forringelse.

SFs ændringsforslag nr. 6, som går ud på, at en afvisning af opholdstilladelse til ægtefælle skal kunne ankes og behandles ved retten, kan vi selvfølgelig stemme for. Vi havde egentlig håbet, at det var en lapsus, at der ikke var denne domstolsprøvelse, men det lader til, at det er med velberåd hu, desværre, at socialdemokratiet ikke har klaret det problem af på en for indvanderne tilfredsstillende måde.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 10 stemte for, 147 imod.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes, idet 14 stemte for, 148 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5
vedtoges med 136 stemmer mod 33.

Ændringsforslag nr. 6
forkastedes, idet 34 stemte for, 133 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Torben Lund (S):

Jeg skal ikke gøre så forfærdelig mange bemærkninger her ved tredje behandling; vi har jo haft lejlighed til at diskutere lovforslaget hele tre gange. Jeg vil trods alt udtrykke tilfredshed med, at det er lykkedes at komme igennem med en god udlændingelov. Vi er tilfredse med, at det allerede i denne omgang lykkedes at få behandlingen og afgørelsen af sagerne om opholds- og arbejdstilladelse overflyttet til en civil instans. Det tror jeg at indvanderne og deres organisationer generelt vil være ganske tilfredse med.

Jeg skal ikke gentage de betydelige forbedringer af indvandernes og flygtningenes retsstilling, som lovforslaget er udtryk for, men blot sige, at vi naturligvis vil følge med stor interesse, hvordan overgangen til den civile instans bliver etableret, ligesom vi naturligvis også vil følge administrationen af loven meget tæt.

Til slut vil jeg godt sige, at jeg er glad for det tilsagn, ministeren i går gav om positivt at overveje mulighederne for at oprette et rådgivende organ, eventuelt kontaktudvalget i indenrigsministeriet, med repræsentanter for indvanderne, som kan følge administrationen af loven og give den besluttende myndighed gode råd og vejledning.

Hagen Hagensen (KF):

Det er lykkedes at få bøjet sig mod hinanden på en sådan måde, at vi nu om et øjeblik får en udlændingelov, som jeg tror vil både have retsklarhed og retsbeskyttelse i det omfang, der kan være grund til at have det over for dem, der kommer til vores land, navnlig dem, der ønsker varigt at være her. Jeg vil blot sige, at det er en god ting, at så mange har kunnet slutte sig sammen om at få en udlændingelov med et indhold som den, der nu kommer til verden. Jeg tror egentlig, at det vil vise sig, at man kan leve med den, både de, der kommer her til landet, og de, der bor her i landet og hører til her.

Bjørn Elmquist (V):

Når vi nu om et øjeblik med et meget stort flertal vedtager den nye udlændingelov, bliver der bragt ro og klarhed omkring en lang række spørgsmål. Vi får slået fast med syv-tommersøm, at vi må fastholde vort indvandrerstop. Vi får slået fast med syv-tommersøm, at de udlændinge, der har boet i Danmark i mange år, har krav på en ordentlig behandling, og vi får slået fast med syv-tommersøm, at dette spørgsmål vil vi ikke gøre til politisk kastebold. Det er muligt, at der på yderfløjene i dansk politik stadig væk vil lyde kritik af, hvad denne lov indeholder, men de ansvarlige partier i folketinget er enige om, hvordan denne indvandrerlov skal se ud.

Jeg vil gerne takke de partier, der har været med til det, og jeg synes også, vi skal takke de embedsmænd og -damer, der har hjulpet os. Det har været indviklet, det har været meget svært at finde ud af de mange indviklede lovreger, vi har drøftet, og det er ikke mindst deres fortjeneste, at vi, hvad i hvert fald det saglige angår, er kommet igennem med skindet på næsen.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil godt starte, hvor hr. Bjørn Elmquist sluttede. Jeg synes også, at der er grund til at takke for den hjælp, vi har fået til dette meget komplicerede lovkompleks fra embedsmændene både her i huset og i justitsministeriet. Vi ved, at vi har trukket så hårdt på deres arbejdskraft, at et af medlemmerne på et vist tidspunkt spurgte, om 11 timers reglen dog slet ikke gjaldt i disse forsamlinger. Det måtte vi jo så meddele det pågældende med-

lem, at det gjorde den ikke. Man havde faktisk dispensation fra 11 timers reglen.

Vi står nu med et resultat, som bliver vedtaget, og jeg vil godt starte med at sige, at socialistisk folkeparti stemmer for lovforslaget, sådan som det ser ud nu. Vi gør det ikke, fordi det er den udlændingelov, vi gerne ville have haft, vi gør det, fordi vi efter samtaler med en lang række indvandrere og indvandrerorganisationer ved, at denne lov er et væsentlig bedre retsgrundlag for udlændinge i Danmark at leve på end det retsgrundlag, de har haft hidtil.

Jeg skal ikke trætte tinget alt for meget – jeg ved godt, at der er nogle, der glæder sig til at komme væk fra huset, og det kan jeg godt forstå – men jeg vil alligevel knytte et par bemærkninger til lovforslaget, sådan som det nu ser ud, inden vi stemmer om det.

På mange måder er der overensstemmelse mellem det endelige forslag, vi står med her, og det forslag, der lå fra mindretallet i det udvalg, som har udarbejdet den betænkning, der ligger til grund for det lovforslag, vi behandler. Det var klart allerede ved førstebehandling, at selv om justitsministeren havde valgt at fremsætte flertallets forslag, så ville det endelige resultat komme til at ligge et eller andet sted mellem flertallets og mindretallets forslag.

De punkter, hvor forslaget minder mest om mindretallets forslag, er bl.a. med hensyn til flygtningereglerne. Jeg vil godt sige, ligesom fru Lise Østergaard sagde det ved andenbehandlingen – jeg kan snart ikke huske, hvor mange gange vi har behandlet dette lovforslag – at det er positivt, og det er godt for de flygtninge, der søger asyl i Danmark, at vi har fået den ligestilling mellem A- og B-flygtninge, dette lovforslag giver udtryk for. Det er også positivt, at vi har fået nogle klare retsbestemte familiesammenføringsregler, der giver indvandrerfamilier og flygtningefamilier ret til at få deres børn og deres forældre til Danmark, hvis forholdene i øvrigt er sådan, at de kan forsørge dem.

Jeg skal ikke gå ind på den kritik, jeg knyttede til disse punkter ved andenbehandlingen. Når det drejer sig om familiemedlemmer og forældre til udlændinge, som er under 60 år gamle, vil der stadig være en række skøn tilbage, og sådan må det være. Vi har fået klargjort førsteasylreglen. Det synes jeg også er vigtigt.

[Ebba Strange]

Når lovforslaget alligevel ikke opfylder de ønsker, vi fra socialistisk folkepartis side har haft til en ny udlændingelov, skyldes det ikke mindst de udvisningsregler, der stadig væk gælder. Jeg synes, det er en kolossal fokusering, man i den måde, man har lavet udvisningsreglerne på, har lagt for dagen med hensyn til udlændinge, der begår kriminalitet. Vi ved alle efter de svar, vi har fået i retsudvalget, og de oplysninger, der lå i den oprindelige betænkning, at udvisning på grund af kriminalitet kun omfatter en meget lille del af de udlændinge, der bor i Danmark, og at det hovedsagelig er folk, som har boet her i mindre end 2 år.

På den baggrund synes vi i socialistisk folkeparti, at udvisningsreglerne er for stramme. Vi vil gerne gøre både offentligheden og tinget opmærksomme på, at det forlig, socialdemokratiet har indgået med regeringspartierne, er en opstramning af udvisningsreglerne i forhold til det, det pågældende mindretal foreslog, og det er vi skuffede over. Mindretallet foreslog, at udlændinge, der havde opholdt sig her i mere end 7 år, kun skulle kunne udvises, hvis det fandtes påkrævet af hensyn til statens sikkerhed. Det er blevet udvidet til, at det nu også kan ske af to andre grunde, nemlig hvis en udlænding har begået vedholdende grov kriminalitet, og hvis en udlænding er blevet idømt mindst 6 års fængsel.

Mindretallet havde foreslået, at en udlænding, der har boet her mindre end 4 år, skal have været idømt mindst 7 års fængsel, hvis han skal kunne udvises. Forligspartierne har ændret det til, at bare udlændingen idømmes ubetinget straf af fængsel eller anden straffetlig retsfølge for en lovovertrædelse, som kan medføre fængsel i 2 år eller derover, så skal han kunne udvises.

Endelig har mindretallet indstillet, at der skal gælde nogle særlige regler om alkoholmisbrug og besiddelse af euforiserende stoffer for en udlænding, der har boet her i mindre end 1 år. Det har forligspartierne forhøjet til mindre end 2 år. Det er vi skuffede over i socialistisk folkeparti, så meget mere som vi på adskillige møder, hvor der har været socialdemokrater til stede, har hørt dem sige, at de ønskede 7 års reglen ændret til en 5 års regel, og at de ønskede lempelser i disse udvisningssager i det hele taget. Men resultatet er altså blevet, som det er.

En sidste ting, som jeg skal sige om udvisningsreglerne, er det, som er blevet påpeget fra denne talerstol flere gange før, nemlig at med de regler, der gælder i dag, vil der stadig væk kunne finde en udvisning sted som den, der fandt sted i efteråret 1977, hvor en mexicaner blev udvist af Danmark, fordi han var mistænkt for at have begået spionage. Tiltalen mod ham blev frafaldet, og han blev sendt ud af landet, og det var en af grundene til, at vi fik nedsat det udvalg, der blev nedsat i efteråret 1977. Den mexicanersag vil stadig væk kunne forekomme, for det forudsættes ikke efter de udvisningsregler, forligspartierne er gået ind for, at man skal have fået dom for en forbrydelse mod statens sikkerhed. Det forudsættes kun, at udvisningen findes påkrævet af hensyn til statens sikkerhed. Det er bekymrende, men vi har ikke kunnet komme længere, og vi står så dér, hvor vi står i dag.

Jeg vil afslutningsvis sige, at vi også er skuffede over i socialistisk folkeparti, at det ikke er lykkedes at skabe flertal for at opfylde indvandrernes meget berettigede, meget rimelige og meget humane ønske om at få oprettet et egentligt indvandrernavn i dette land. Jeg håber i overensstemmelse med de bemærkninger, der faldt ved andenbehandlingen, at regeringens kontaktudvalg for indvandrere vil udvikle sig til noget, der kan blive en rimelig støtte til de indvandrere, der bor lovligt her i Danmark med deres familier. Vi vil i socialistisk folkeparti følge administrationen, sådan som den vil komme til at foregå i det nye direktorat, som oprettes under justitsministeriet. Vi vil følge de domstolsafgørelser, der nu vil falde. Vi har sagt mange gange tidligere, at for os er det såmænd ikke afgørende, om det er en domstol eller et navn, der træffer afgørelse. Det afgørende er grundlaget, hvorpå de afgørelser træffes. Der ligger stadig mange skøn i de udvisningsregler, vi nu får, og det er op til domstolene, hvordan de vil afgøre de skønmæssige sager i overensstemmelse med de tanker, der ligger ved loven, og det er klart, at det vil vi følge med den største interesse.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det er hr. Bjørn Elmquists indlæg, der kalder mig frem. Hr. Bjørn Elmquist gjorde

[Torben Lund]

den interessante bemærkning, at det er folketingets ansvarlige partier, der står bag den nye udlændingelov. Det synes jeg er en meget kvalificeret bedømmelse fra hr. Bjørn Elmquists side. Specielt på baggrund af gårsdagens begivenheder her i salen synes jeg, det er interessant at konstatere, at socialdemokratiet stemmer for denne udlændingelov, og at fremskridtspartiet stemmer imod.

Knud Lind (FP):

Jeg skal kort meddele, at fremskridtspartiet ikke kan medvirke til lovforslaget i den udformning, det har fået, efter at man indgik forlig mellem socialdemokratiet og regeringspartierne.

Forslaget vil vise sig at blive noget lovsjuakeri. Vi advarede imod det fra fremskridtspartiets side. Vi henstillede fra fremskridtspartiets side, at man lod det oversomme og fik det rigtigt gennemarbejdet. Det ønskede man ikke, og efter et forgæves forligsforsøg med det radikale venstre blev det altså socialdemokratiet, der ligesom bagom forsøgte at komme ind i varmen og til regeringen. Nu vel, det er realiteterne. Man kan sige, at vejrligsreglerne er det rene vand ved siden af dette lovforslag. Det vil historien give mig ret i.

I 1977 nedsatte man et udvalg, hvis flertal nåede et rimeligt resultat. Desværre fulgte man ikke flertallet i det fremmedlovsudvalg. Hvis man så blot slavisk havde fulgt mindretallet, men det gjorde man heller ikke. Det allerværste var, at socialdemokratiet og regeringspartierne selv begyndte at tænke og skulle til at lovgive. Så skulle det jo gå galt, og det gik galt; det vil man opdage hen ad vejen.

Indvandrerstoppet vil blive undermineret af reglerne i § 9 om familiesammenføring. Vi har i dag ca. 101.000 udlændinge, hvoraf nogle er børn, andre enlige, men en meget stor part af de 101.000 vil med den nuværende udformning af udlændingelovens § 9 kunne kræve at få deres forældre, som er over 60 år, op til Danmark. Hver især, både mand og hustru, vil kunne kræve det, og det giver altså 4 forældre pr. ægtepar. Derfor kan vi allerede på nuværende tidspunkt sige, at der vil ske en forøgelse af indvandringen, som man nok ikke har tænkt på. Man har talt så pænt om, at der er indvandrerstop, men der er alt-

så en ventil i dette lovforslag, og man vil opdage, at denne ventil vil give en ret stor indvandring.

Efter reglerne om udvisning skal man have fået en ubetinget fængselsstraf på helt op til 6 år – det er kun for drab eller røveri af særlig farlig karakter – hvis man skal kunne blive udvist. Den anden regel går ud på, at hvis udlændinge har boet her i 4 år, så skal de op på 4 års fængsel for at blive udvist. Det dækker de allermindeligste forbrydelser og forbrydelser, som man nok i befolkningen stadig væk mener er af alvorlig karakter: voldtægt, pyromanbrand osv. Og det er ikke engang en ramme. Det er altså 4 års ubetinget fængsel, der skal til, før man kan blive udvist.

Jeg vil her til slut sige, at der selvfølgelig i dette lovforslag er enkelte gode ting. En af de gode ting er, at man har indført domstolsprøvelse, og det er nu op til domstolene. Det vil sige, at man ikke har denne hetz imod fremmedpolitiet, som har været kørt af socialdemokratiet og af andre partier, bl.a. SF, her i salen. Man må håbe, at denne hetz stopper med denne bestemmelse om domstolsprøvelse.

Umiddelbart før sidste valg lavede bl.a. socialdemokratiet et stort indvandrerprogram, hvor et af hovedpunkterne var, at det hele skulle over i indenrigsministeriet. Nu har man altså lavet et forlig, der er blevet en slags kinesisk æskesystem, hvor man laver et direktorat for udlændinge under rigspolitichefen, under justitsministeriet, går jeg stadig væk ud fra. Det vil reelt sige, at de folk i fremmedpolitiet, der var så ganske forfærdelige, kan søge over i direktoratet for udlændinge, for det skal jo have nogle kvalificerede folk til at behandle sagerne. Den eneste forskel, der bliver, er, at de pågældende formentlig skal søge om at få deres pension flyttet over, men det er det samme ministerium, så det er ikke sikkert, at det er nødvendigt. Så er der kun én formalitet tilbage: de skal have civilgodtgørelse i stedet for godtgørelse til uniform. Det er den eneste forskel, der reelt ligger i dette kinesiske æskesystem. Man må sige, at justitsministeren trods alt har fået holdt noget af det tilbage, men det er jo altså en forligsløsning. Vi mener, at denne forligsløsning er til skade for lovforslaget i en sådan grad, at vi ikke kan stemme for det.

[Knud Lind]

Vi er helt klare over i fremskridtspartiet – jeg tror, jeg har hørt det fra flere af de andre ordførere – at hvis dette lovforslag kom ud til folkeafstemning, så faldt det med et brag, det er hundrede procent sikkert.

Jeg vil godt sige til de folketingsmedlemmer, i særdeleshed hr. Torben Lund, der lavede en underskriftsindsamling angående en Luzviminda Cagara og dennes forbliven her i riget, at for mig at se fritager de regler, man i dag vedtager endeligt, ikke pågældende for udvisning; pågældende vil stadig væk blive udvist. Som en lille, nærmest tragisk ironi kan jeg sige, at det ændringsforslag, det radikale venstre stillede, var af samme karakter, så at pågældende også ville blive udvist.

Om lovforslaget er kun at sige, at fremskridtspartiet ikke kan stemme for det.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Hr. Knud Lind har tidligere her fra talerstolen sagt, at hvis dette forslag kom ud til folkeafstemning, så ville det nok blive afvist. Det skal jeg ikke gøre mig klog på. Jeg synes bare, det er kolossalt vigtigt, at folketingsrådet påtager sig nogle opgaver, der handler om at prøve at lave en lovgivning, der beskytter små grupper i samfundet. Det drejer sig alt i alt om 100.000 mennesker, og det er klart, at det er begrænset, hvor mange i den danske befolkning der har nær kontakt med disse 100.000 mennesker, men det fritager ikke folketingsrådet for forpligtelsen til at arbejde alvorligt med sådanne sager.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Som jeg tidligere har nævnt, var fremskridtspartiet positivt indstillet over for lovforslaget i den udformning, det havde fået af flertallet i fremmedlovsudvalget, men den udformning, det har fået i dag, svarer ikke engang til mindretallets indstilling.

Det, vi har anket en del over, er den overbudspolitik, der har været. Der har næsten ikke været grænser for, hvor god man ville være. Det radikale venstre overbød alt og alle, da man stillede ændringsforslag om, at man, selv om man havde fået opholdstilladelse ved svig, alligevel skulle have lov at blive her.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Den socialdemokratiske ordfører indledte sin ordførertale her med at sige, at så lykkedes det heldigvis at blive færdig. Ja, vi blev færdige, og det radikale venstre vil stemme for lovforslaget, som det foreligger nu, fordi der trods alt er betydelige forbedringer.

Jeg pegede på to hovedpunkter, hvor man ikke nåede igennem . . .

Formanden:

Medlemmerne er usædvanlig højrøstede. Det er svært at høre ordføreren, det er også svært for tilhørerne at høre.

Bernhard Baunsgaard (RV):

. . . der var mange mindre, men der var to hovedpunkter: indvandrerne – jeg minder om, at jeg definerer en indvandrer som et menneske, der har været i Danmark i 1 år – havde ønsket at komme under indenrigsministeriet. Det nåedes ikke. Jeg tror ikke, som det blev udtalt fra socialdemokratisk side, at det vil blive betragtet som en stor fordel for indvandrerne, at man skifter dørskiltet med »tilsynet med udlændinge« ud med »direktoratet for udlændinge«.

Værre er det, at man heller ikke nåede igennem med det andet hovedpunkt. Det er stadig væk sådan, at en indvandrer kan, uanset hvor længe vedkommende har været i Danmark, udvises uden lov og dom. Jeg nævnte under den fortsatte andenbehandling, at den sag, som gav anledning til hele diskussionen og til nedsættelsen af justitsministeriets udvalg om indvandrere og udlændinge, mexicanersagen, om Martinez, ville kunne finde sted i dag.

Jeg kan måske endnu bedre illustrere det ved at nævne, at den danske journalist, som i 8 måneder har været anklaget i Vesttyskland for spionage, og som nu er frikendt – og hvor anklageren har sagt, at vedkommende skal have erstatning af det vesttyske samfund – denne mand ville være blevet udvist uden videre af Danmark for anklagen alene.

Derfor kan jeg forsikre hr. Bjørn Elmquist, der er venstres ordfører, om, at ro om denne sag kan der ikke blive, før vi har gennemført den helt basale og fundamentale menneskeret, at et menneske, der ønsker at blive i Danmark, og som er accepteret af det danske samfund, ikke kan smides ud af lan-

[Bernhard Baunsgaard]

det for en anklage, som man ikke engang ved om holder eller ej. Dette er en sådan skavank i lovforslaget, at ro kan der ikke blive om loven. Men vi stemmer for, fordi der er gode forbedringer trods alt.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det første er et ganske kort spørgsmål til justitsministeren. Jeg vil godt spørge justitsministeren angående de sager, der ligger nu, hvorledes man ønsker dem afviklet. Det drejer sig altså om dem, der er pådømt. Jeg var inde på sagen om Luzviminda Cagara, men der er jo andre sager også. Jeg går ud fra, at der er nogle, der venter, som ret hurtigt skal afgøres ved det, der nu reelt fra i dag bliver en domstolsprøvelse.

Dette kinesiske æskesystem, der er lævet i justitsministeriet, med dette direktorat for udlændinge, er måske ikke godt, men det er dog bedre end det radikale forslag, der kom frem, hvorefter man ville opdele udlændinge, der kom til Danmark, i 1. og 2. klasse. Første år var det fremmedpolitiet, og efter 1 år var det indenrigsministeriet, der skulle behandle sagerne.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det er hr. Bernhard Baunsgaard, der bringer mig herop. Hr. Bernhard Baunsgaard udtrykker dyb forargelse over, at vi nu vedtager en bestemmelse om, at man kan udvises af landet uden dom, når det drejer sig om udvisning på grund af statens sikkerhed. Det mener vi er en nødvendig bestemmelse at have stående i loven, og jeg kan da til den måbende offentlighed sige, at indtil for tre dage siden var hr. Bernhard Baunsgaard af den samme opfattelse. Det er kun tre dage siden, at hr. Bernhard Baunsgaard er hoppet på hr. Wilhjelm's ændringsforslag. Det er politisk gøgleri og ikke spor andet.

Med hensyn til spørgsmålet om behandlingen i en civil instans er hr. Bernhard Baunsgaard meget betænkelig ved, at vi nu er nået til det resultat aftalepartierne imellem, at det skal være en civil instans i justitsministeriet. Vores principielle holdning til det spørgsmål kan ingen være i tvivl om. Men hr. Bernhard Baunsgaard skylder dog også at forklare of-

fentligheden, at hr. Bernhard Baunsgaards eget forslag går ud på, at sagerne – almindelige familiesammenførings-sager, almindelige asylansøgningssager for flygtninge – inden for det første år ikke skal behandles af en civil instans, men hos en politimæssig myndighed. Var det ikke på sin plads med en vis ærlighed her fra talerstolen?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

De, der er til stede, og som hører efter, ved, at jeg udtrykkeligt sagde, at en indvandrers er for mig et menneske, der har været her 1 år. Det ville være rart for polemikkens skyld, om man dog hørte efter, hvad ens modpart sagde.

Jeg har hele tiden understreget, at for os er det afgørende, at man ikke udvises uden lov og dom. Jeg har sagt det hele tiden, jeg har understreget det hele tiden. Der var ikke kommet en lov igennem om dette forhold – ligegyldigt med hvem – uden at vi havde stået på, at det skulle ske efter dom. Jeg gik naivt ud fra, at man havde rettet sig efter det, også fra justitsministerens side. Det har man ikke.

Hvis den socialdemokratiske ordfører vil tvære i det, kan jeg gøre opmærksom på, at man også kan udvises uden lov og dom i indtil 2 år efter, at man er kommet til landet, for noget så banalt som at trække rundt med en bananvogn på Strøget.

Jeg finder, at dette er huller i loven, som ikke bør accepteres af et retssamfund.

Wilhjelm (VS):

I det lovforslag, der vedtages om lidt, er der meget væsentlige forbedringer af udlændinges retsstilling og retsbeskyttelse. Desværre er det langtfra godt nok, specielt når det gælder indvandrerne.

VS mener, at det danske samfund ikke bare godt kan tåle, men skylder sig selv og indvandrerne en langt mere vidtgående retsbeskyttelse – og især det, der følger med: tryghed – end det, der nu er resultatet.

Vi mener, det burde være sådan, som vi har talt for og stillet forslag om i de sidste 4 år, at man havde fuldstændig tryghed mod udvisning, når man var indvandrer med et vist fast tilknytningsforhold her til landet. Så kan man diskutere åremålet osv., men man

[Wilhelm]

skulle altså som indvandrere kunne opnå denne totale tryghed mod udvisninger. Kun SF har støttet os i det synspunkt, og de har gjort synspunktet til deres eget også. Det synes vi er udmærket.

Også ud fra mere restriktive partiers synspunkter synes jeg, at det resultat, man nu er nået frem til, er beskæmmende i forhold til de løfter, man har givet på de mange møder, der har været i de seneste år og især i de seneste måneder om disse spørgsmål. Det gælder på flere punkter, og det gælder på flere måder.

Lad mig nævne, at tingets store flertal for et øjeblik siden stemte imod et lillebitte, rimeligt ændringsforslag fra SF om, at der også skal være ankenemlighed til domstolene, hvis man administrativt nægtes opholdstilladelse til en ægtefælle.

Af langt større betydning er, at alle partier undtagen SF og VS stadig væk mere eller mindre stiller krav om, at indvandrere skal være særlig rene, idet man ikke kan acceptere samme mønster for optræden, samme mønster for kriminalitet i indvandrergruppen som blandt danskere. Selv når en person har været her i landet i 20 år, er dansk gift og har danske børn, vil man ikke give den pågældende en fuldstændig garanti mod udvisning, hvis den pågældende gør det og det inden for et mønster, som i øvrigt er kendt blandt danskere.

En sådan holdning, som desværre stadig væk findes hos det store flertal her i salen, er og bliver diskrimination over for indvandrere. Det er i strid med den accept af kriminalitet blandt indvandrere som blandt danskere, som mange andre end SF og VS har sagt at de gik ind for, når vi havde diskussionerne på de offentlige møder. Det er i strid med, at mange har sagt, at de ikke ville stille særlige krav til indvandrere om at være specielt rene eller renfærdige. Da det kom til stykket, har alle undtagen SF og VS desværre i et eller andet omfang alligevel opretholdt nogle krav om, at indvandrere skulle være særlig rene.

Et andet vigtigt punkt er, at man fortsat efter denne lov kan udvises på beskyldninger fra efterretningstjenesterne, uden at man får lejlighed til at forsvare sig, uden at hverken beskyldningerne eller udvisningen prøves ved domstolene. Det vil altså sige, at man efter denne lovgivning i disse sager bygger på den

totale tillid til dømmekraften hos tre personer – nemlig den til enhver tid siddende regerings sikkerhedsudvalg – som alene får deres oplysninger i disse sager fra efterretningstjenesterne, og som ikke hører den anklagede part. Det er i strid med helt elementære demokratiske og retssikkerhedsmæssige principper, og de, der under den sidste fase af behandlingen af denne udlændingelov har skrevet notater og gjort ved om grundloven og forvaltningen og den dømmende og den lovgivende og den udøvende myndighed, burde have noget kvababbelse over den sammenrodning af dømmende og udøvende myndighed, der ligger i dette med, at det er regeringen, der uden om domstolene dømmer og udviser i disse sager.

Alle undtagen SF, det radikale venstre og VS hylder stadig det princip, at man skal kunne dømmes af regeringen uden at blive hørt, alene på efterretningstjenestens udsagn og uden at have ret til at få det prøvet ved en domstol.

Hr. Torben Lund skosede det radikale venstre for, at det kun var 3 dage siden, det var »hoppet på«, som han sagde, VS' ændringsforslag. Det er nu forkert – det er 4 dage siden. Men hvis det ellers er rigtigt – jeg ved ikke, om hr. Bernhard Baunsgaard har tænkt på det hele tiden; så har man overset det – synes jeg alligevel ikke, det er noget at skose folk for. Hvis vi har kunnet få 9 mandater over på det rigtige synspunkt på 4 dage, skulle det egentlig kun tage nogle få uger at få flertal. Når vi kommer tilbage til oktober, skulle der så være håb – med det tempo, som hr. Torben Lund mener at man er hoppet på synspunktet med.

Et tredje vigtigt spørgsmål er, om indvandrere skal administreres af justitsministeriet eller af indenrigsministeriet. Jeg synes, det er beklageligt, at man her i landet – også efter denne vedtagelse om lidt – ikke har kunnet nå frem til, som de f.eks. har kunnet i Sverige, at indse, at indvandrere naturligvis ikke er et justitsministerielt anliggende. Jeg synes, det især er beklageligt, ikke fordi jeg har store illusioner om, at en anden administrativ myndighed kunne gøre dette problemløst – det har jeg sagt mange gange – men fordi indvandrere med rette opfatter sig selv som i forvejen gjort suspekte, når de skal være et anliggende under justitsministeriet.

[Wilhjelm]

Alt i alt er disse mangler ved lovforslaget en slags afspejling af den smålighed, den selvgothed og den skepsis over for fremmede, som selvfølgelig udtrykker en holdning, men desværre en holdning, der skaber helt unødige problemer for en tilpasning af indvandrene og af samfundet, dvs. for en gensidigt berigende tilpasningsproces.

Jeg vil også godt kritisere fremgangsmåden, der har været anvendt. For det første på grund af det hastværk, vi har talt om mange gange. Hvad skulle det til? Vi har i ringere grad, end det havde været rimeligt, kunnet lade indvandrerorganisationerne komme til orde i denne sag. Hvad skulle det hastværk til? Men også fordi det bevisligt har ført til en hel masse fejl og utilsigtede bestemmelser. Så sent som i dag er der rettet fejl, som ingen var opmærksom på førend i går, og det siger sig selv, at det ikke er de sidste fejl, vi har fundet. Men nu ved vi jo godt, hvordan det går: nu bliver dette vedtaget, og fra det øjeblik er der ikke den samme vilje til at erkende hullerne, til at erkende fejlene. Nu går der prestige i sagen, nu vil flertallet, der har skullet have dette så hurtigt igennem, til enhver tid sige: det vidste vi godt, der er ikke noget nyt i det, det var helt bevidst. Det bliver meget vanskeligt at få rettet de fejl, der givetvis er tilbage – selv om nogle af dem givetvis har været utilsigtede. Jeg synes, både udviklingen i mandags, da vi blev enige om, at der var fejl, og i dag, hvor vi har rettet endnu flere, har vist, at det ikke har været gennemtygget godt nok.

Jeg vil også kritisere den fremgangsmåde, der har været anvendt. Jeg synes, socialdemokratiet og de radikale har kludret og forkludret temmelig meget. Begge partier har været stivnakkede og har nægtet at sætte sig sammen og forhandle sig til rette om, hvad slutresultatet måtte blive, når deres egne foretrukne ideer ikke kunne komme igennem. Det har på afgørende områder ført til, at slutresultatet er blevet ringere, end der faktisk var politisk mulighed og flertal for, hvis de to partier havde satset på, ikke at lave det, SF eller VS ønsker, men i det mindste at ende så tæt som muligt på deres egne erklærede synspunkter. Det er simpelt hen dårligt politisk håndværk, og det kedeligste er, at det altså er til skade for indvandrergruppen.

Nu bliver det en betydelig mere kompliceret lov, end hvis vi havde enkle regler, der

gav retskrav på en lang række områder – mere end det, der nu er tilfældet. Nu vil der blive en hel masse hensyn, der skal gøres til genstand for domstolsprøvelse, og det er selvfølgelig straks mere usikkert. Men jeg mener, vi som rettesnor for disse domstolsafgørelser kan konkludere i dag, at der har været en næsten enstemmig holdning, der gik ud på, at formålet var at øge retsbeskyttelsen, at øge rettighederne, at forbedre retsstillingen for udlændinge her i landet. Det må for mig at se betyde, at domstolsafgørelserne i hvert fald ikke, selv om der indgår mange skøn med familieforhold osv. – fordi vi ikke har indført retskrav nok i denne lovgivning – må stille udlændinge ringere end de mest liberale afgørelser, der hidtil er truffet administrativt. Det synes jeg er en vigtig rettesnor. Jeg synes også, det er en vigtig rettesnor, at et stort flertal i folketinget for nylig har manifesteret, at man ikke ønskede Cagara udvist f.eks. Det må også sætte en eller anden bund for afgørelserne.

Til sidst vil jeg sige, at trods alle de kritikpunkter, jeg her har fremført, ender det med, at VS stemmer for lovforslaget. Vi vil holde øje med domstolspraksis. Vi stemmer for det på grund af det allerførste, jeg sagde: at der er væsentlige forbedringer med hensyn til retsstilling og retsbeskyttelse for udlændinge i denne lovgivning.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er ikke nemt at gøre andre partier tilpas. Nu kaldes de radikale for stivnakker – ellers beskyldes vi for ikke at have et fast standpunkt. Derfor skal vi nok helt opgive at gøre andre partier tilpas og så prøve at finde den løsning, som vi anser for saglig og rigtig. Det har vi gjort i dette tilfælde. Det tror jeg er en god leveregel for et parti.

Med hensyn til, om et menneske skal kunne smides ud af et land på en tilfældig og noget løs anklage, minder jeg om, hvad jeg sagde, da jeg var ordfører i 1977 på en mængde partiers vegne i en forespørgsel om mexicaneren Martinez. Jeg sagde, at det må være sådan, at et menneske, der har været i Danmark i en årrække, ikke uden videre kan smides ud, ikke uden efter lov og dom. Det har været vort standpunkt siden 1977. Jeg indrømmer, at det er stivnakket at blive ved

[Bernhard Baunsgaard]

med at holde fast ved det, men det agter vi at gøre.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det er kun en kort korrektion vedrørende det, hr. Wilhjelms nævnedes før. Det er rigtigt, at der var en hel del folketingsmedlemmer, som skrev under på en skrivelse. Jeg tror, det var hr. Torben Lund, der kom med den. Men ved vedtagelsen af dette lovforslag i dag er muligheden fuldstændig reelt til stede for, at vedkommende Luzviminda Cagara kan udvises efter de regler, der står i loven.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Der var nok ikke mange, der havde ventet, at vi skulle slutte behandlingen af dette lovforslag så harmonisk, som det bliver tilfældet. Nu siger jeg det, efter at der er sagt mange ord fra denne talerstol også her ved tredjebehandlingen, der kunne få det til at se ud, som om der var en udbredt uenighed. Men det er der jo ikke, når vi stemmer. Der er kommet tilkendegivelser, der viser, at man når en meget, meget bred tilslutning til den nye udlændingelovgivning, og det må jo siges at være en harmoni, der er opnået.

Ingen havde ventet den efter den debat, der har været i det sidste halve år, en debat, der har været skarp og hård, undertiden særdeles følelsesladet, med anvendelse af betegnelser, som man heldigvis ikke altid ser i den politiske debat; ubehagelig til tider har noget af debatten været. Men alligevel er det lykkedes, og det er selvfølgelig tilfredsstillende for den minister, der fremsætter lovforslaget, at man kan ende så harmonisk.

Det er vel i og for sig udtryk for noget af det bedste, som dette hus kan præstere, at man, når man har en sag, der bliver genstand for en voldsom debat både her og uden for tinget, må erkende, at det er en meget, meget vanskelig afgørelse – som det må være, når man skal kombinere ønsket om større retssikkerhed med fastholdelsen af et klart indvandrerstop – men alligevel lykkes det, fordi man, når man er bedst i folkettingen, forstår at lytte på den rigtige måde til debatten – også den, der kommer udefra – fordi man har forståelsen af, at her er noget, der skal sættes på plads, her skal vi vise dem, der kritiserer vor fremgangsmåde – og der

har været mange, der har kritiseret, at vi vil færdiggøre lovforslaget nu – at det kan ske med en fornuftig udgang.

Man kan vel i og for sig sige, at folkettingen har taget forskud på den dagsorden, der blev vedtaget i aftes om det tættest mulige samarbejde mellem alle partier. Det synes jeg er fortrinligt, at folkettingen har forstået det i så god tid. Det glæder vi os over – håber jeg – alle.

Der er stillet et enkelt spørgsmål til mig. Det var hr. Knud Lind, der spurgte: hvordan går det nu med dem, der administrativt har fået at vide, at de skulle udvises, men som nu kan få deres sager behandlet ved domstolene? Det er vi selvfølgelig opmærksomme på. Jeg har ment det rigtigt allerede her i forbindelse med lovforslagets vedtagelse at anmode anklagemyndigheden om at få disse sager hurtigt for domstolene. Det synes jeg alle må være interesserede i, ikke mindst de pågældende selv, så de kan få deres sag afgjort. Jeg håber, det kan ske hurtigt her i sommer, at afgørelsen kan blive truffet.

Jeg har selvfølgelig med glæde hørt de bemærkninger, der fremkom om et godt arbejde, ikke alene i retsudvalget, men også hvad angår den bistand, man har fået af justitsministeriets embedsmænd. Jeg vil gerne udvide denne tak til også at gælde det forberedende arbejde, der blev gjort i det udvalg, der havde højeesteretspræsident Peter Christensen som formand. Jeg synes, man har givet os et godt grundlag, og jeg kan jo i dag takke både flertallet og mindretallet, idet vi har forstået deres oplæg sådan, at det var vores opgave at bøje disse synspunkter mod hinanden, sådan at vi kunne få det bedste af begge forslag ind i denne lovgivning.

Det er blevet fastslået – det bliver fastslået ved den vedtagelse af lovforslaget, der sker her – at vi, der er knyttet til justitsministeriet, fortsat skal have ansvaret for lovgivningen. Det bliver i praksis et direktorat under justitsministeriet, der skal behandle sagerne. Vi betragter det stadig væk som en af vore hovedopgaver i justitsministeriet at behandle disse spørgsmål vedrørende udlændinge på en rimelig og retfærdig måde, og derfor vil jeg også gerne takke folkettingen, fordi man mener, at denne lovgivning fortsat skal varetages af justitsministeriet.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Det er klart, at det, at VS stemmer for dette lovforslag, ikke kan udlægges på den måde, som ministeren gjorde, men jeg ville ikke drømme om at tage ordet alene af den grund, for jeg ved, at når man har været her i huset længe, så er det simpelt hen en erhvervs sygdom at begå det dér politiske plattenslageri, som justitsministeren nu gjorde. Hvis man har været her i 30 år, så er det i hvert fald undskyldeligt.

Jeg tager derimod ordet, fordi justitsministeren fortalte, at han ville bede anklagemyndigheden om så hurtigt som muligt at indbringe de tidligere foretagne administrative udvisninger for domstolene. Jeg vil godt sige, at jeg mener, det ligger i denne lovgivning og i ånden bag denne lovgivning, at der bestemt ikke automatisk fra anklagemyndighedens side må rejses udvisningssag mod alle disse mennesker. Det er et nyt retsgrundlag, vi nu har. Hvis anklagemyndigheden (automatisk), uden at forholde sig til de nye regler, bare pr. automatik siger, at de er én gang administrativt udvist, nu prøver vi det for domstolene, så bekræfter det de værste formodninger, vi i forvejen har haft grund til at have med hensyn til, at dette stadig væk er et justitsministerielt anliggende.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil da også gerne takke udvalget for det arbejde, der er gjort, men jeg vil især takke mindretallet, for der er ingen grund til at skjule, at det lovforslag, vi vedtager i dag, bygger på mindretallets forslag. Jeg kan vel gentage det, jeg sagde under første behandling af sagen, at jeg ville ønske, at mindretallet endnu klarere havde bygget en lov op, der byggede på rene humanistiske principper. Men jeg synes alligevel, at specielt mindretallet skal takkes her ved denne sidste behandling i folketinget, for det er dets udkast, der danner grundlaget for den lovgivning, vi vedtager.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg takker indledningsvis ministeren for det svar, han kom med vedrørende de sager, som foreligger, og som ikke er afgjort ved domstolene. Jeg går ud fra, at når ministeren siger, at anklagemyndigheden hurtigst muligt

her i sommer vil rejse de sager, så er det ud fra det synspunkt, at direktoratet for udlændinge reelt først træder i kraft den 1. januar 1984, hvor man vil have etableret sig, og indtil da ønsker ministeren ikke at lade disse mennesker gå i uvished.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 155 stemmer mod 12.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 103:

Forslag til lov om Dansk Olie & Naturgas A/S m.v.

(Fremsat 14/1 83. Første behandling 27/1 83. Betænkning 31/5 83. Anden behandling 1/6 83).

Der var stillet 1 ændringsforslag af energiministeren. (se nedenfor).

Ændringsforslag

af *energiministeren*:

Til § 4

Efter stk. 2. indsættes som nyt stykke:

»Stk. 3. I tilknytning til den i stk. 2 omhandlede redegørelse afgiver energiministeren en redegørelse til folketinget.«

Bemærkninger

Det forudsættes ved dette ændringsforslag, at energiministeren afgiver redegørelsen under henvisning til § 19, stk. 4, i forretningsordenen for folketinget, således at der bliver mulighed for at sætte den til forhandling i tinget.

Ændringsforslaget sættes først til forhandling.